Sonnet

Ach de Sang-Goddinnen.

Helaes! voorchdinnen van myn eerbaer hoet lusten
Ick moet, Ayme! ick moet gedwongen van noot
Vselschap laten, Ach! door dien de leyde doot
Myn schielyck heeft ontruckt daer hert en sin op rusten.
Vaengenaer gequeelt, dat my zoo lieflyck susten
In goet-Pnoegens slaep door wert in myn schoot
De huys-sorch my gestort, die bbaerder vbeeghtals loot,
Wie had doch dat gedacht doe ick v laestmael custen?
Maer zoo v goedicheyt melyen heeft met myn,
Beveelt dan eerstelen v brave Constantyn
Vdiefste Voetster-kindt dat hy myn tyng laet weten
Ch minsten eens ter maent wat deuntgens dat ghy meert,
En wat op Helicon al soets en nieubbs gebeurt
Soo hal ick ffeuckens dat ick noch niet ben vergeten.

Anna Roemers.

Comme

De Sang-Goddinnen

Anna Roemers

Neen, Anna, dat's ghen deeghen het most u beter lusten.
Wy smaecken v Pdriet, vby kennen ubben noot
Maer daer en ist niet al: Ech ingeders ryxe doot
Laet straex ghen dochter toe in leecheyt ay te rusten.
Noyt vhaffer drucken die tydt en reelen niet en susten.
Zoudt ghy v soo terstondt uyt onsen Voester-schoot
Verboeren onder schyn van huys-sorghs vhichtig loot?
Dat vbas de meeningh niet doen vby v laestmael custen.
Wy gheuen v een maent maer langher ghen termyn,
Dan roepen vby v thuys: Wat aengaet Constantyn,
Die vbas hier noyt bekent; veel myn dat hy zou vbeten
Wat men op Helicon speelt, veelt, springt, singt of neurt.
Comt en besiet het self vhat datter nieubbs gebeurt,
Die selfs vhordt gesien vhordt lichtelyck vergeten.

Constanter.

Copie 9o Mart. 1619

Me Goffr. Dit volckgen singt zoo't ~~gebeurt~~ is. Het is goet zich dat hy luyd en in't gebercht verre bouw 't water-pas van Werelt vboomen. Ist niet mogelyck dat hy als handel van hier bemerkt uyt zoo grooten hooghte anders dan in't Pcleynen oomen aensien. Waer uyt ick dan mede ghisse dat spruyt alse importune cleyn-achtinghe van V. Edroerich Pliet, twelck ick myn uen thaluen altydt gestelt hebbe opals tweeels trap van twee hooft bbarigheyden die ons in dit leuen mogen ouercomen. Wist ick dat ghy in't minste aen myn metlyden twyffelde ick zonder V. E. alle mogelyck Pcherig soecken van te geuen. Doch ick dat V. E. troosters ende moet geuers in alse gelegentheyt ontbraecken, ick sonde myn magheren vbysheyt zoo verre trachten uyt te seecken datter V. E. emmers eenighe Plichtinge door honde geuiten. Maer 't eene en can ick niet te vbeghe brengen onder myn eygen vriendtschap ende goet herte, nochte het andere sonder V. E. eygen vbyse oordeel ofte te cort te doen oft in twyffel te trecken. Dus swyghe ick voorsichtich stil blyuende niet te min

Me Goffr.

V. E. grede vrunt en Dienaer Hargen